

[Peder Jakobsen.]

står ved daglig kørsel indenfor ejendommen. Jeg skal dog ærligt indrømme, at når man medtager kørslen fra markerne og hjem, så kan der gøres den indvending, at det er så vanskeligt at holde kontrol med, hvor strengen går. I det store og hele vil jeg nu mene, at de overtrædelser, der i så henseende finder sted, kun er bagateller i forhold til den store udnyttelse, der kan gøres af traktorerne.

Der går ikke på dette område noget fra vognmændene. Vognmændene ønsker ikke en transport af varer, der kun skal strække sig over en 2—3 km, for det er urimeligt, at vognmændene skal have et stort arbejde med påfyldning og aflæsning over så kort en strækning. De ønsker at køre mindst en halv snes kilometer eller endnu længere med de varer, de fragter, og derfor går der så sandelig ikke noget fra vognmændene på dette lille område; vi går ikke ind i deres næring.

Der har indenfor mit parti også været andre tanker fremme. Man henviser f. eks. til, at man i Sverige giver en tildeling til landbrugsejendommene pr. ha. Det har den skavank, at landbrugsejendomme jo drives vidt forskelligt. De, der dyrker sukkerroer, skal køre meget på vejene. Skal traktorerne benyttes til det hele, ligegyldigt hvordan ejendommene drives, er det jo vanskeligt at finde en retfærdig fordeling, når det skal være en tildeling pr. ha.

Alt dette er vi villige til at tale om i udvalget, blot man kan finde frem til den rigtige form for en rationel udnyttelse af traktorerne.

Jeg vil gerne tilføje, at selvfølgelig skal føreren, såsnart traktoren kommer på vejene, aflægge prøve, og selvfølgelig skal traktor og vogne godkendes og være under kontrol, så der skabes den fornødne sikkerhed.

Så er der de indregistreringspligtige traktorer. De kan ikke køre på afgiftsfri benzin. Jeg finder også, det er ganske nødvendigt at have denne gruppe. Det er for denne gruppes vedkommende, man ønsker at køre over længere strækninger. Jeg vil gerne spørge, om ikke den højtærede minister også kunne være forstående i så henseende, så man kunne indregistrere disse traktorer kvartalsvis, fordi det i adskillige landbrug er sådan, at det kun er på visse tider af året, man har speciel brug for at have sin traktor indregistreret. Det gælder også med hensyn til sukkerroerne på min egn. Det ville være urimeligt,

om de dyrkere, der ønsker at levere direkte til fabrik de 3—4 måneder, kampagnen varer, hele året var tvunget til at bruge benzin med fuld afgift. Man burde kunne indregistrere kvartalsvis, så man kunne bruge traktoren på afgiftsfri benzin i den tid, man havde brug for det.

Endelig er der spørgsmålet om overtrædelser. Det hævdes ganske bestemt, at med denne afgiftsfri benzin sker der fejltagelser. En mand, der har travlt, kan ved en fejltagelse få fat i dunken med afgiftsfri benzin i stedet for at køre til tanken, og jeg skal indrømme, at det muligvis kan ske. Det vil her være et plus, om man fandt frem til den farvede benzin. En slægtning af mig har været i England i år og fortæller, at dér bruger man farvet benzin i landbruget og til alle mulige mekaniske formål, der bruges masser af benzin dertil, og dér kan man godt køre på afgiftsfri benzin. Får nu en mand ved en fejltagelse fat i en dunk derhjemme i stedet for at køre til tanken og ser, at det er farvet benzin, så bliver han jo i hvert fald gjort opmærksom på, at det er en fejltagelse, og så er det at håbe, at han tager sig i det, inden der sker skade. Iøvrigt tror jeg ikke, at denne mulighed for fejltagelse er så stor, som den bliver slået op til.

Det ærede medlem hr. From var inde på spørgsmålet om ansvarsforsikring. Jeg synes næsten, det er for hårdt forlangt, at de, der ingen bil har, også skal tegne en ansvarsforsikring på 60 000 kr., hvis de har en traktor, der kører på vejene. Jeg ved godt, man kan lave ulykker med en traktor, men jeg ved også, at det, som betinger de største ulykker trafikmæssigt set, er den store fart, og der er en betydelig forskel på den fart, en traktor kan stille op, og den, last- eller personbiler kan køre med. Derfor mener jeg der burde være forskel på disse to kategorier, således at en ejendom, der kun har en traktor, ikke skulle udrede så høj en ansvarsforsikring. Risikoen er ikke så stor, da farten er mindre.

Jeg skal med disse bemærkninger tilse mit partis støtte til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

I landbruget er der jo vidt forskellige arbejdsforhold indenfor de forskellige grupper. Jeg mener ikke, at man gennem love og cirkulærer skal lægge landbruget så hårdt i spændetrujen, at det som erhverv betragtet får vanskeligt ved at udnytte traktorerne rationelt. Jeg kunne også tænke mig, at vi i udvalget, når vi kommer dertil, får oplysninger om, hvordan traktorer benyttes, og hvilke betingelser man f. eks.